

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 7

לפני כבוד השופטת שירלי שי

מבקשים/נתבעים: ז' ואחרים (מבקשים 1-3)

נגד

משיבה/תובעת: נ' ג'
ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר שמואל סעדיה

החלטה

1. בפני בקשת המבקשים, הנתבעים בהליך שבכותרת (להלן: "המבקשים"), להורות על סילוק התביעה, שהוגשה ביום 2.4.24 מטעם התובעת, המשיבה כאן (להלן: "המשיבה"), על הסף, מחמת היעדר סמכות, מעשה בית דין היוצר השתק ושימוש לרעה בהליכי בית המשפט.
2. כרקע להחלטה זו, יש להבין את הקשר שבין הצדדים, ואת ההליכים המשפטיים (הרבים יש לומר) שקדמו להליך הנוכחי, לרבות החלטות ופסקי דין שניתנו בהם, ואלה יובאו בקצרה כדלהלן:
- א. המבקש 1 מונה כאפוטרופוס קבוע לגופו ורכושו של מר מ' י', שהינו אחיה של המשיבה (להלן: "האש"א"), במסגרת הליך שמספרו א"פ 16-07-3557 (להלן: "תיק האפוטרופסות").
- ב. במסגרת תיק האפוטרופסות נחתמה פסיקתא המורה למבקש 1 לפעול להעברה ורישום הזכויות של האש"א בדירת אימם המנוחה של האש"א והמשיבה, מכח צוואתה. עסקינן בדירה המצויה ברחוב ----- הידועה כחלקה ---- בגוש -----, בה מתגוררת המשיבה (להלן: "דירת המגורים").
- ג. ביום 3/6/2018 הגיש האש"א, באמצעות המבקש 1, תביעה לפירוק שיתוף וחיוב בדמי שימוש, כנגד המשיבה, במסגרת הליך שמספרו תמ"ש 18-06-2221 (להלן: "ההליך הרכושי"). במסגרת הליך זה חויבה המשיבה לשלם לקופת האפוטרופסות סך של 3,000 ₪ בגין השימוש שהיא עושה בדירת המגורים.
- ד. בתום ההליך הרכושי, ניתנה ביום 25.12.2018 החלטה, אשר סגרה את ההליך (להלן: "ההחלטה הסופית") בה מונו המבקש 2 והמבקשת 3 (שהיתה באת כוחה של המשיבה באותו ההליך) ככונסי נכסים לצורך פירוק השיתוף בדירת המגורים, כאשר אלה, כונסי הנכסים, יהיו כפופים להוראות רשם ההוצל"פ אשר יתן הנחיות והוראות באשר לביצוע ההליך, יקבע

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

את שכרם ואף יהיה רשאי להורות על החלפתם. עוד נקבע בהחלטה זו כי בשל ניהול ההליך והתוצאה המשיבה תשלם לקופת האפוסטרופות סך של 15,000 ₪ בעבור הוצאות ניהול ההליך.

ה. במסגרת תיק הוצל"פ 518603-05-19 **בהחלטה מיום 10.11.2020**, ניתן על ידי כב' רשמת ההוצל"פ צו מינוי למבקשים ככונסי נכסים לשם מכירת דירת המגורים (צורך כנספח 4 לכתב התביעה).

ו. **ביום 17.2.2022** הגיש המבקש 2 תביעה לפסק דין הצהרתי, **בתמ"ש 43324-02-22** (להלן: "**ההליך הצהרתי**"), כהמשך להחלטה הסופית, לשם הכרזת הוריהם של האשל"א והמשיבה כבעלים של דירת המגורים לשם ביצוע פירוק השיתוף בפועל.

ז. במסגרת ההליך ההצהרתי, שהתנהל בפניי, בדיון שהתקיים **ביום 27.12.2022** הוסכם כי במידה והצדדים לא יגיעו להסכמות, יינתן פסק דין על סמך כתבי הטענות ללא צורך בקיום דיון.

ח. ב"כ המשיבה אז, הגיש **ביום 15.1.2023** "**הודעה על הגעת הצדדים להסכם בהתאם להצעת בית המשפט**", חתומה על ידו בלבד. במסגרת ההודעה נכתב כי הצדדים הגיעו להסכמות לפיהן דירת המגורים תימכר על ידי עורכי הדין של הצדדים, יועברו מאת המשיבה מסמכי רישום דירת המגורים לידי רשם המקרקעין, וככל שלא יעשה כן, יהיה רשאי המבקש 2 לקבל פסק דין בתביעה. מאחר וההודעה הוגשה רק על ידי ב"כ המשיבה, בית המשפט, בהחלטתו מיום 15.1.2023, קבע כי על ב"כ המשיבה לצרף לתיק בית המשפט תצהיר חתום על ידי המשיבה התומך בהודעה וכן חתימת המבקש 2. משהמבקש 2 הגיש הודעה כי לא ניתן להגיע להסכמות עם המשיבה, נאלץ בית המשפט ליתן פסק דין בהליך.

ט. **ביום 14.2.2023** ניתן פסק דין בהליך ההצהרתי, הקובע כי הוריהם של האשל"א והמשיבה, אשר שמוניהם מופיעים בנסח הטאבו של דירת המגורים, זכאים להירשם כבעלי דירת המגורים (להלן: "**פסק הדין**").

ההליך שבכותרת

3. **ביום 2.4.24** הגישה המשיבה את התביעה שבכותרת (להלן: "**ההליך הנוכחי**"), בה עתרה לביטול הליך פירוק השיתוף ולחלופין למתן צו להחלפת כונסי הנכסים ומתן צו מניעה קבוע וזמני להשהיית הליך ההתמחרות שהיה קבוע ליום 9.4.2024.

4. במסגרת ההליך הנוכחי, הגישה המשיבה **ביום 4.4.24** בקשה דחופה למתן צו מניעה האוסר על קיום התמחרות ביום 9.4.2024.

5. לטענת המשיבה כונסי הנכסים קבעו התמחרות לשם מכירת דירת המגורים ליום 9.4.2024, ומאחר והוגשה על ידה תביעה לביטול הליך פירוק השיתוף ולחלופין החלפת כונסי הנכסים, ככל

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

- 1 שהליך ההתמחרות יבוצע, זה יפגע בזכותה לנהל את ההליך הנוכחי כראוי, ואת רצונה לרכוש את
- 2 חלקו של האשלי"א בדירת המגורים.
- 3 6. בשל לחץ הזמנים, ביום 9.4.2024 ניתנה ההחלטה כדלהלן:

החלטה	א' ניסן תשפ"ד, 09/04/2024
תיק	5149-04-24
שנ' שירלי שי	

בפני בקשת המבקשת, התובעת בהליך, ליתן צו מניעה זמני האוסר על קיום התמחרות, הקבוע להיום, 9.4.24.

נוכח הסעדים הנדרשים בתביעה, ביטול הליך פירוק השיתוף ומתן צו מניעה זמני וקבוע, בדבר השהיית ההליך, אשר משליכים על ההכרעה בבקשה דגן הרי שיש צורך לקבוע דיון במעמד הצדדים.

נקבע מועד לדיון במעמד הצדדים ליום 15.4.24 בשעה 10:00.

בשלב זה, ומבלי לקבוע מסמרות, ההתמחרות מבוטלת.

להלן: "המשיבים" תשומת לב המבקשת להוצאות שיכולות להיות הכרוכות בביטול ההתמחרות, אשר לא מן הנמנע שהיא תאלץ לשאת בהם ככל שהתביעה תידחה. המזכירות תידע את הצדדים לאלתר.

*** נחתם דיגיטלית ***

- 4
- 5
- 6 7. נוכח בקשות דחיית הדיון, הדיון התקיים רק ביום 1.5.24. במעמד הדיון נעשה ניסיון של בית
- 7 המשפט להביא את הצדדים להסכמות, וליתר הליך משפטי נוסף, שלא צלח.
- 8 8. אשר על כן הגישו המבקשים, ביום 19.5.2024 בקשה לסילוק התביעה על הסף, ביום 3.6.2024
- 9 הגישה המשיבה תגובה מטעמה, ביום 10.6.2024 הגישו המבקשים תשובה לתגובה, ומכאן
- 10 החלטה זו.

תמצית טענות המבקשים

- 13 9. לטענת המבקשים מדובר בתביעה לביטול פסק דין לפירוק שיתוף, שניתן בשנת 2018, ומדובר
- 14 בפסק דין חלוט.
- 15 10. לפי תקנה 43 לתקנות, מדובר במעשה בית דין וקיים השתק כלפי המשיבה מלהעלות שוב את
- 16 אותן הטענות, שכן אלה הועלו לפני מתן פסק הדין, שהינו כאמור חלוט.
- 17 11. יתר על כן המשיבה הגישה מספר רב של בקשות, הן לבית המשפט והן ללשכת ההוצל"פ, ולא טענה
- 18 דבר בדבר תוקפה של ההחלטה לפירוק השיתוף, שניתנה בשנת 2018.
- 19 12. עוד טוענים המבקשים שבית משפט זה אינו מוסמך לדון בתביעה והסמכות בכלל נתונה לרשמת
- 20 ההוצל"פ, וזאת בהתאם להחלטה הסופית מיום 25.12.18, במסגרתה קבע בית המשפט כי הליך

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

1 פירוק השיתוף יהיה כפוף להוראות רשם ההוצל"פ. כך גם לשיטת המבקשים הדין לגבי עתירתה
2 החליפית של המשיבה, להחלפת כונסי הנכסים.
3 13. הליכי הכינוס, כך טוענים המבקשים מתקיימים מספר שנים בפני לשכת ההוצל"פ, אשר מהווה
4 את הגורם המפקח והמאשר את פעולות כונסי הנכסים, משכך הסמכות לכל פעולה אשר עניינה
5 הליכי פירוק השיתוף, לרבות החלפת כונסי הנכסים, נתונה לרשמת ההוצל"פ ולא לבית המשפט
6 הנכבד.
7 14. עוד טוענים המבקשים כי הפסיקה הכירה בחשיבות סופיות הדיון כאשר מדובר בצד שקיבל את
8 יומו בבית המשפט, ואף עשה שימוש בערכאת הערעור לשם מיצוי כלל זכויותיו.
9 15. המבקשים מוסיפים וטוענים כי המשיבה עושה שימוש לרעה בהליכי משפט, במטרה לעכב שוב
10 ושוב את מכירת דירת המגורים, וגם מטעם זה לבדו יש להורות על סילוק תביעתה.
11 16. כמו כן מדובר בתביעה טורדנית וקנטרנית, נגד המבקשים ככונסי נכסים, שעושים את תפקידם
12 נאמנה ומקיימים, בניגוד אליה, החלטות שיפוטיות.
13 17. בשל כל האמור עותרים המבקשים לדחות את התביעה על הסף תוך חיוב המשיבה בהוצאות
14 לדוגמא.
15

תמצית טענות המשיבה

16 18. לטענת המשיבה אין בסיס לטענת העדר סמכות לבית משפט, שכן הקביעה השיפוטית של הליך
17 פירוק השיתוף בהליך כינוס ומינוי הכונסים, נעשה על ידי בית המשפט. במצב דברים זה בית
18 המשפט הוא המוסמך לדון הן בבקשה לביטול הליכי הפירוק ולחלופין בבקשה להחליף את כונסי
19 הנכסים.
20 19. בניגוד לטענת המבקשים לקיומו של מעשה בית דין והשתק מכוח פסק דין חלוט, טוענת המשיבה
21 כי ההחלטה בעניין פירוק השיתוף ומינוי המבקשים ככונסים ניתנה במסמך המוכתר "החלטה"
22 קרי, החלטת ביניים, לכן לא מדובר בפסק דין היוצר מעשה בית דין המקים מחסום שיפוטי מפני
23 ביטול הליך הכינוס ולחלופין החלפת כונסי הנכסים, לנוכח מחדליהם ושינוי הנסיבות כמתואר
24 בתביעה.
25 20. עוד טוענת המשיבה כי המבקשים אינם יכולים להסתמך בבקשתם לסילוק התביעה על ההליך
26 בתמ"ש 2221-06-18 וההחלטה בהליך זה מיום 25.12.18 היות והמבקשים לא היו צד בהליך זה.
27 לטענת המשיבה לא יכול לקום מעשה בית דין כאשר אין זהות בתשתית העובדתית בין ההליך אז
28 להיום.
29 21. לטענת המשיבה אף אם לכאורה קיים מעשה בית דין כלומר, אף אם ניתן פסק דין שקבע את דבר
30 פירוק השיתוף וזהות כונסי הנכסים, הרי שארע שינוי נסיבות משמעותי שיכול להתגבר על מעשה
31 בית דין והשתק פלוגתא.
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

22. לטענת המשיבה גם ההחלטה בבקשת רשות הערעור, מיום 28.2.24, עליה מנסים המבקשים להסתמך, אינה יוצרת מעשה בית דין שכן, עניינה דחיית מועד התמחרות וקבלת ארכה להגשת הצעות. מדובר בעילות משפטיות שונות לכן הליכים אלה אינם מקימים מעשה בית דין או השתק פלוגתא לסוגיות נשוא התביעה שעניינם ביטול הליך פירוק השיתוף והחלפת כונסי הנכסים. 23. לטענת המשיבה אין בסיס לטענת המבקשים על שימוש לרעה בהליכי משפט וכי הסעד של סילוק על הסף הוא סעד בו יש לעשות שימוש רק לעיתים נדירות ואין להשתמש בו בנקל.

דיון והכרעה

24. לאחר עיון בכתב התביעה ובבקשה לסילוק התביעה על הסף, ולאחר ששמעתי את הצדדים בדיון שהתקיים בפניי ביום 1.05.24, ועל אף שדחייה על הסף נעשית במשורה, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להתקבל, ויש להורות על דחיית התביעה על הסף מהנימוקים שיפורטו להלן; 25. כבר בראשית פרק זה אקדים ואומר כי בית המשפט לא יכול לקבל אף לא אחת מטענות המשיבה, הן הטענות המשפטיות והן הטענות העובדתיות, שבחלקן שזורות אלה באלה, וזאת לאחר שבדק ביסודיות כל טענה וטענה, תוך הזהירות המתבקשת וההבנה כי היעדרות לבקשה היא נעילת דלתות בית המשפט בפני המשיבה.

26. כפי שניתן יהיה ללמוד, מדובר במקרה חריג, בו מתנהלים הליכים משפטיים שנים רבות בין המשיבה לבין אחיה, באמצעות אפוטרופוס חיצוני, נוכח היותו במוסד סיעודי, ונראה כי גם בעובדה זו עושה המשיבה שימוש לרעה.

27. כפי שיפורט בהמשך בית משפט זה סבור כי לא נכון לאפשר למשיבה להמשיך ולהתנהל באופן זה, תוך שימוש לרעה בהליכי משפט והשחתת זמן שיפוטי על חשבון בעלי דין אחרים ואינטרס ציבורי.

28. **סעיפים 41-45 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018** הן הרלוונטיות לסעד של סילוק על הסף, בין אם מחיקה ובין אם דחייה.

29. לעניין דחיה על הסף, קובע סעיף 43 כדלהלן: **"בית המשפט רשאי לדחות תביעה בכל עת בשל קיומו של מעשה בית דין, התיישנות או מכל נימוק אחר, שלפיו הוא סבור כי ראוי ונכון לדחות את התביעה"**.

30. ראשית אדון בטענות העיקריות לסילוק על הסף - מעשה בית דין והשתק עילה.

31. **סילוק התביעה על הסף מחמת מעשה בית דין** - לעניין זה נקבע בפסיקה כי **"מעשה בית דין הוא כלל שיפוטי הגיוני ומעשי שנועד למנוע התדיינויות חוזרות בין הצדדים והטרדת בעל דין שכנגד ולמנוע מעמסה מיותרת על בתי המשפט"**. **"מעשה בית דין"** מסתעף לשתי דוקטרינות עיקריות: השתק פלוגתא המונע מהצדדים לשוב ולהעלות טענה עובדתית שהוכרעה במשפט הראשון ביניהם, והשתק עילה היוצר מחסום בפני בעלי הדין לשוב ולהתדיין באותו עניין שהייתה לגביו הכרעה שיפוטית" (ראו: ע"א 2634/09 ד' אלגון, פורסם ביום 6.1.11).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

32. **השתק עילה** - הכלל בדבר השתק עילה הוא מקום שתביעה נדונה לגופה והוכרעה ע"י ביהמ"ש מוסמך, אין לשוב ולהיזקק לתביעה נוספת בין אותם צדדים או חליפיהם, אם זו מבוססת על עילה זהה. בהקשר האמור ראו את ספרו של יששכר רוזן-צבי, **ההליך האזרחי** 678-845 (2015) שם נקבע כי: **"המבחן הוא "זהות העילה" להבדיל מ-"מבחן הסעד". כן, מבחן זהות העילה לעניין מעשה בית דין הוא רחב, והעיקרון של מעשה בית דין יחול, גם אם התביעות מבוססות על עילה שהיא רק זהה ביסודה, אפילו בתביעה המאוחרת יותר נכללים פרטים ומרכיבים, שלא פורטו בתביעה הקודמת. לעניין מבחן זהות העילה נקבע כי מדובר במבחן רחב החורג מן הבחינה הפרטנית של שני כתבי התביעה זה מול זה והוא בודק האם מבחינת מהות הדברים מדובר בשתי התדיינות באותו עניין עצמו".**
33. ובמקרה דנן - ההחלטה הסופית ניתנה בשנת 2018 כאמור לעיל. דרך המלך על השגת החלטה שיפוטית/פסק דין היא הגשת בקשת רשות ערעור/ערעור וכך לא נעשה על ידי המשיבה. הגשת תביעה זו בחלוף למעלה משש שנים מעידה לא רק על שיהוי ניכר, ובצורה קיצונית, אלא בניסיון להגיש, לאחר תקופה כה ארוכה, ערעור על החלטת בית המשפט, ובמסווה של תביעה לביטול. הן התקנות והן הפסיקה קובעות מהו המועד שניתן להגיש בקשה לביטול החלטה או פסק דין, והמשיבה במקרה דנן לא פעלה לפיהן.
34. מאחר ומדובר בתביעה במסגרתה עותרת המשיבה לבטל את ההחלטה הסופית, שניתנה לפני כ- 6 שנים, נהיר שמדובר בתביעה **לביטול החלטה חלוטה**. גם אם אקבל את טענות המשיבה, שאין מדובר בפסק דין כי אם בהחלטה, ואין בהחלטה זו כדי לקבל טענה זו, ומבלי להיכנס לטענות המבקשים כי ההחלטה הסופית דינה כפסק דין סופי, **לא יכולה להיות מחלוקת שמדובר בהחלטה חלוטה**.
35. למעלה מן הצורך אציין כי לא בהכרח הכותרת של החלטה שיפוטית היא זו הקובעת האם מדובר **"בהחלטה"** או **"בפסק דין"**, ולעיתים ההכרעה שבסוף ההחלטה היא זו אשר קובעת את דינה. במקרה דנן, הסעד בהליך הרכושי היה לפירוק שיתוף וההחלטה הסופית היא זו אשר הורתה על פירוק השיתוף בפועל וכתוצאה מכך על סיום ההליך וסגירת התיק.
36. לשיטת המשיבה גם אם מדובר בפסק דין חלוט ניתן לבטלו בהתקיים שינוי נסיבות מהותי. אשר על כן אעמוד על הכללים שהותוו בפסיקה בעניין זה. הפסיקה הכירה בסמכותו הטבעית של בית המשפט לבטל פסק דין חלוט (ובהשלכה להחלטה חלוטה) בהתקיים נסיבות בהן שיקולים של צדק עדיפים על פני שיקולים של מעשה בית דין, אולם מדובר במקרים שבהם נטען כי פסק הדין שניתן נגדו הושג במרמה ותרמית (ראו: רע"א 261/97 רפי ומתי יהושוע שיווק והפצה בע"מ נ' שאול (14.01.98)). הפסיקה הכירה באפשרויות נוספות, שבהן ניתן לבטל פסק דין חלוט, כך למשל כאשר התגלו ראיות חדשות, לאחר מתן פסק הדין הסופי, שבכוחן לשנות את פני ההכרעה מיסודה ושלא ניתן היה להשיגן בשקידה סבירה קודם מתן פסק הדין (ראו: דנ"א 79/01 עין אגב – קבוצת פועלים להתיישבות שיתופית בע"מ נ' מקורות חברת מים בע"מ (1959)).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

37. מכאן עולה שבסוגיה של ביטול פסק דין חלוט "מתנגשים" לכאורה שני ערכים חשובים של מערכת המשפט – האחד הגעה לחקר האמת ומניעת טעויות, השני, מעשה בית דין וסופיות הדיון לכן על בית המשפט לבחון את כפות המאזניים המעוינות, הן לאור האינטרס הציבורי והן לאור האינטרס ה"פרטי" (ראו: ע"א 417/89 אע'בריה נ' האפוטרופוס לנכסי נפקדים).
38. במקרה דנן התנהלות המשיבה, לאורך כל הדרך, מאז 2018 ועד היום, לרבות בלשכת ההוצל"פ, כפי שיפורט, מביאה למסקנה כי אין זה המקרה שיש להעדיף את "האינטרס הפרטי" של המשיבה אל מול האינטרס הציבורי, ואין זה המקרה שיש לאפשר ביטול החלטה חלוטה, שניתנה לפני כ- שנים.
39. ההחלטה הסופית לא ניתנה במרמה ולא התגלו כל ראיות חדשות מאז מתן ההחלטה הסופית. במקרה דנן, נהפוך הוא, כל הטענות להן טוענת עתה המשיבה, נטענו לאורך כל הדרך, ומי שסיכלה, עיכבה, וטרפדה את ביצוע ההחלטה הסופית, היתה המשיבה.
40. ואם לא די בכך, גם בהליך ההצהרתי שנפתח בשנת 2022, 4 שנים לאחר מתן ההחלטה הסופית, ועל אף שגם באותה העת מדובר היה בהחלטה חלוטה, לא העלתה המשיבה ולו טענה אחת בדבר ביטול פירוק השיתוף, או החלפת כונסי הנכסים, אלא להיפך, היה ניסיון להגיע להסכמות בדבר מכירת דירת המגורים לצד ג'. רוצה לומר, המשיבה התנהלה בהליכים משפטיים מאז מתן ההחלטה הסופית, ואין זו הפעם הראשונה "שפגשה" את בית המשפט מאז ההליך הראשון.
41. טענה נוספת של המבקשים הינה בדבר סמכות בית המשפט אל מול סמכות רשמת ההוצל"פ – לטענת המבקשים אין בסמכותו של בית המשפט לדון בתביעה זו, ולא בעתירותיה משום שהסמכות ניתנה בהחלטה הסופית לרשם ההוצל"פ. יתר על כן, טוענים המבקשים כי הליכי פירוק השיתוף מתנהלים כבר שנים בפני רשם ההוצל"פ. מנגד טוענת המשיבה כי ההחלטה על פירוק השיתוף הינה של בית המשפט, וגם אם מדובר בהחלטה שקובעת כי הליכי הפירוק יעשו במסגרת רשם ההוצל"פ, עצם הקביעה השיפוטית היא הקובעת – והיא של בית משפט זה, ועל כן הסמכות שלו. המשיבה מוסיפה וטוענת כי הליך פירוק שיתוף אינו בסמכותו של רשם ההוצל"פ ורשם ההוצל"פ רק נותן הנחיות לביצוע.
42. משהוגשה בקשה נשוא החלטה זו, **ובית המשפט נדרש לה**, ולאחר שקבע כי מדובר בהחלטה חלוטה שלא ניתן לשנותה, שאלת הסמכות התייתרה. הלכה למעשה בית המשפט דן בשאלת ביטול ההחלטה, בעצם מתן הכרעה זו, ועל כן עולה שאלת הביצוע.
43. בהחלטה הסופית קבעה חברתי, כבוד השופטת נאוה גדיש, במפורש, כי **ביצוע** פירוק השיתוף יהיה בלשכת ההוצל"פ, תוך שקבעה בהחלטתה כי רשם ההוצל"פ יתן את כל ההנחיות וההוראות לביצוע ההליך, וציינה במפורש גם את הסמכות לענין "**החלפתם של כונסי הנכסים**", כדלהלן:

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

44. הנה כי כן, הסמכות לביצוע פירוק השיתוף הינה של רשמת ההוצל"פ, ואנו מצויים בשלב זה.

45. אולם מעבר לכך, במקרה דנן נראה כי המשיבה בעצמה הבינה כי הסמכות הינה של רשמת ההוצל"פ, כאשר הגישה בקשות רבות וניהלה הליך בערכאה זו, ואף ערערה על החלטת רשמת ההוצל"פ, ולא על סמכותה אלא על החלטותיה האופרטיביות, ועתה, כאשר מיצתה את כל האפשרויות המשפטיות, החליטה להגיש את התביעה דנן. ובמה דברים אמורים?

46. כונסי הנכסים הציעו את דירת המגורים למכירה ולאחר פרסומים הוצגה למתעניינים, תוך שנקבע מועד אחרון להגשת הצעות ליום 28.12.2023. המשיבה, שהיתה מיוצגת באותה העת, לא הגישה כל הצעה מטעמה.

47. המבקשים קיבלו הצעות של צדדי ג' לרכישת דירת המגורים, אולם לא הצליחו לקדם את הליך המכירה בפועל בשל בקשות רבות שהגישה המשיבה להוצל"פ, מה שעייב את ביצוע המכירה.

48. המשיבה הגישה ערעור על החלטת רשמת ההוצל"פ, כאשר בדיון בערעור, שהתקיים ביום 28.2.2024, בפני חברתי כבוד השופטת עידית בן-דב גוליאן, הגיעו הצדדים להסכמות, שניתן להן תוקף של פסק דין, לפיהן ניתנה למשיבה, לפני משורת הדין, אורכה להגשת הצעה לכונסי הנכסים לרכישת דירת המגורים על ידה, בצירוף ערובה בגובה של 5% (להלן: "פסק הדין בערעור") (צורף כנספח ג' לבקשה לסילוק).

49. ויודגש, מדובר בפסק דין שניתן בהסכמה, לדרישתה של המשיבה, ובהסכמת המבקשים, שמשמעותו, מתן הזדמנות נוספת למשיבה לרכוש את דירת המגורים. אשר על כן, בית המשפט אינו יכול לקבל אף לא אחת מטענות המשיבה לפיהן כונסי הנכסים לא השיאו את תמורת המכר ופעלו בניגוד עניינים ולא לטובת האשל"א. גם אם יש דבר בטענות המשיבה בדבר חיסכון בתשלום מיסים והגדלת כספי קופת הכינוס, במצב בו היא היתה רוכשת את זכויות אחיה בדירת המגורים, משלא עשתה כן, ולאחר שניתנו לה כל ההזדמנויות לכך, אין לה כי אם להלין אלא על עצמה.

50. המשיבה לא עמדה בתנאים, ועל כן הגישו המבקשים ביום 25.3.2024 בקשה לקביעת מועד להתמחרות לרשמת ההוצל"פ, אשר אישרה את מועד ההתמחרות, בהחלטה מיום 27.3.2024 (צורף כנספח ה' לבקשה לסילוק).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

51. אף על פי כן, המשיבה הגישה בקשה להשהות ולבטל את הליך ההתמחרות ו**ביום 3.4.2024** ניתנה החלטה על ידי רשמת ההוצל"פ, אשר דחתה את הבקשה ואישרה את קיום ההתמחרות תוך שצוין בהחלטה "**החייבת קיבלה את יומה פעם אחר פעם, וארכות שניתנו לה להשתתף בהתמחרות לא נוצלו כאשר נידמה, מהבקשה שלפני, שאין לה כל ענין בכל"** (צורף כנספח ו' לבקשה לסילוק). על החלטה זו המשיבה לא הגישה ערעור.
52. לפיכך, בהתאם להחלטת הרשמת, נקבעה על ידי המבקשים התמחרות ליום 9.4.2024 אשר התקיימה, ונקבע זוכה לרכישת דירת המגורים. או אז הגישה המשיבה את התביעה נשוא החלטה זו. עיננו הרואות כי המשיבה פעלה בכל דרך לעכב את פירוק השיתוף של דירת המגורים, ונהיר כי הגשת תביעה זו, הינה לשם אותה מטרה.
53. **לסיכום** - הסעדים בכתב התביעה הם שניים: האחד ביטול הליך פירוק השיתוף ולחילופין מתן צו להחלפת כונסי הנכסים. באשר לסעד הראשון – ביטול פירוק השיתוף – דרך המלך היא בהגשת ערעור ולא תביעה לביטול, ומשלא עשתה כן המשיבה למשך 6 שנים, ולא הציגה טעמים מיוחדים שחרף השיהוי הרב יש לקבל את תביעתה, דין העתירה להידחות. באשר לסעד החלופי, החלפת כונסי הנכסים – אין זה סמכותו של בית משפט לדון בכך בשעה שבהחלטה הסופית נקבע ברחל בתך הקטנה כי רשם ההוצל"פ יהיה רשאי להורות על החלפתם של כונסי הנכסים, דין עתירה זו להידחות.
54. לא יהיה מוגזם לומר כי המשיבה לא "אהבה" את רעיון פירוק השיתוף ומכירת דירת המגורים כבר מלכתחילה, והתנהלותה עולה בקנה אחד עם מטרתה, להשהות את הליכי פירוק השיתוף. לצערו של בית המשפט, המשיבה, בדרכה, עושה שימוש לרעה בהליכי משפט, ולאחר שקיבלה אורכות חוזרות ונשנות מהערכאות המשפטיות, וזכתה לסבלנות רבה ורגישות מיוחדת מכונסי הנכסים, ממשיכה באותה הדרך. הגיע העת לומר ביושר, יש לסיים את ההליך שנמשך זמן רב מידי, כאשר מצידו השני של ההליך, עומד כאמור אדם מבוגר, אחיה של המשיבה, אשר מצוי במוסד סיעודי וזקוק לכספי מכר הדירה, שהינם כספיו, וזכויותיו, לא נופלות מאלו של המשיבה.
55. **סוף דבר** – הבקשה מתקבלת, התביעה נדחית.
56. **הוצאות** – המשיבה תישא בהוצאות כל אחד מהמבקשים בסך של 7,500 ₪ + מע"מ, שישולמו בתוך 30 ימים ולאחר מכן יישאו ריבית והצמדה כחוק.
57. **בזאת מסתיים ההליך שבכותרת, המזכירות תסגור את התיק.**
58. **ההחלטה מותרת בפרסום בהשמטת פרטים מזהים ושמות הצדדים.**

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשפ"ד, 22 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 5149-04-24 ג' נ' ז'

תיק חיצוני:

שירלי

שירלי שי, שופטת